

అపజయం

శ్రీ రామ నామ సంకీర్తన తాడే స్వీకర్తే గట్టిగా వినబడుతుంది. అది పెద్ద మేడ. పూర్వకాలం నాటిది. పింహద్వారం దాటగానే పెద్ద హాలు. అందులో జనం కిక్కిరిసి ఉన్నారు. కొందరు కూర్చునిఉంటే కొందరు కూర్చునేందుకు చోటులేక నిలబడే ఉన్నారు

అదాళ్ళందరూ ఓ సక్కగా చోటు చేసుకున్నారు. హాలు మధ్యలో ఒకాయన గాడ్లస్కోపంచే కట్టుకుని భుజించేద కండువా కప్పకుని ఉన్నాడు. నదురుమీదా, చాతీమీదా,కెండు చేతులకీ విభూతిబొట్టు, ముఖానికి పొద్దు గౌబీ నామం. ఆ యన ఎదురుగా ఉన్న

మొక్కతో గట్టిగా పోయిపోతూ మిగతా వాళ్ళంతా తాళంవేస్తూ భజన చేస్తున్నారు. ఉన్నకొద్దీ ఎక్కువ ఉద్రేకంతో ఆయన భజన చేస్తుంటే భక్తులు ముఖ్యంగా అదాళ్ళు, మసలాళ్ళు రెట్టింపిన ఉత్సాహంతో భజనలో పాల్గొంటున్నారు

హాలుకి వో మూలగా నాలుగై దడుగుల మందిరం ఉంది. దాంట్లో విగ్రహాలా నాటిమీద పువ్వులూ, కుంకంపసుపూ పూజచేయబడి ఉన్నాయి. మందిరానికి ముందట ఒకాయన కూర్చుని ఉన్నారు. వయస్సు సుమారు ముప్పై ఉంటుంది. జట్టు గెడ్డం బాగా పెరిగి పోయాయి. ఆయన మట్టుకు భజన చేయటం లేదు. వ్రాసగా కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తున్నారు

'అదిగో ... ఆమూల జట్టు గెడ్డం అది లేదూ...ఆయనే స్వామి. వెళ్లి ఆయన కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టరా' అంటూ చెప్తుంది వో తల్లి అయినారేళ్ళ కుర్రాడితో.

'ఊ' అని తలూపి అందర్ని దాటుకుంటూ...ఆయన దగ్గరకెళ్లి కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టాడు.

స్వామి తలెత్తి చూసారు ఎదురుకుంటా ఉన్న పల్లెలోంచి ఒక అరటిపండు పిల్లవాడిచేతిలో పెట్టారు. పిల్లవాడు పుల్లినమస్కారంచేసి తల్లిదగ్గరికి వెళ్లిపోయాడు.

'ఆ మైకొదగ్గర పాడుతున్నారే ... ఆయనే చినస్వామి ... అంటే స్వామివారి శిష్యుడు' ఒక ముసలాయన అప్పడెవచ్చిన ఇంకొకరితో చెప్తున్నాడు.

చీకటిపడింది అందరూ క్రమంగా వెళ్లిపోతున్నారు ఎవరికి తోచింది వాళ్ళు స్వామి ముందు పల్లెలోనేసి, స్వామి పాదాలకు రమస్కారంచేసి వెళ్లిపోతున్నారు. కొందరు అరటిపండు...బత్తాయి పళ్ళు తెచ్చి పల్లెలో పెట్టున్నారు. స్వామి అందరికీ లోపండు ప్రసాదంగా ఇస్తున్నారు

ఒక అరగంటలో ఇంచుమించు అందరూ వెళ్లిపోయినట్టే.

'రామలూ... పైన స్వామివారికి పక్క అదీ సరిగా సిద్ధం చేసావా ...మంచిసిక్కు

తెంబులేదూ...అదేగా వెండి చెంబు. పైన పెట్టు...ఆ... పాలగ్లను మీద ప్రమాత నరిగా పెట్టేవా?' ఇంటి యజమాని వొక ర్లకి పురమాయస్తున్నాడు.

'ఐ...చిత్రమండి... అన్నీ సరిగానే పెట్టానండి...వినస్వయిగారి పక్కకూడా వేశానండి...ఇక వెళ్తా బాబూ' చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డాడు రాములు.

'ఆ...తెల్లవారకట్టే స్వామి వారి స్వీనానికి అన్నీ ఏర్పాట్లుచేయాలి పెందలాళ్ళే...రా...ఆ...స్వామికి సమస్కారంచేసి ప్రసాదం తీసుకు వెళ్ళు.'

'ఐ' మళ్ళి పొద్దున్నే పూజలూ...పాదాలూ.. జనం వచ్చేవాళ్ళు వస్తున్నారు.. వీళ్ళేవాళ్ళు వెళ్తున్నారు.

బయట పులిపోతమీద అరటిపళ్ళు కొబ్బరికాయల దుకాణం ఒకటి వెలిసింది. వాటితోపాటే వసుపూ, కుంకం కూడా అమ్ముతున్నారు. ఉన్నది ఒకటే కొట్టు మూలాన ధరఎక్కువచెప్పినా కొంటున్నారు.

గుమ్మానికి అటూ ఇటూ పదిమంది డాకా బిచ్చాళ్ళు కూర్చున్నారు. కుంటాళ్ళు, గుడ్డాళ్ళు చిన్నపిల్లలు వచ్చేపోయేవారిని 'అమ్మా' 'బాబయ్యా' అంటూ అడుక్కుంటున్నారు. ఎవరో తనకి వేయబోయి ప్రక్కనే ఉన్న గుడ్డమ్మికి వేశాడని వో బిచ్చగాడు ఆ గుడ్డదాన్ని పట్టుకుని నానా తిట్లు తిట్టి కొట్టి సంతపని చేస్తున్నాడు. వాళ్ళలోనే ఒక ముసలాడు తనకు తానే నాయకుడై అందర్ని వరసలో కూర్చోపెట్టున్నాడు కొత్తవాళ్లెవరువచ్చి చేరకుండా జాగ్రత్త పడుతున్నాడు. అందరూ తీసుకోవదనిచ్చిన డబ్బులు మధ్య మధ్యలో అందరికీ పంచుతున్నాడు.

పిల్లలు వెళ్లిపోయేవారిని ప్రసాదం కోసం బ్రతిమాలతున్నారు.

ఎదురుకుండా రావివెట్టుకింద రెండు మూడు రిక్తాలు అగి ఉన్నాయి. దూరం వెళ్ళే వాళ్ళు రిక్తాలని చేరమూడు తున్నారు. కొందరు జేరం కు దరక కాబోయి ముందుకు సాగిపోతున్నారు

ముషాళ్ళ నాయకుడు కిళ్ళి కొట్టు వాడికి 'రూపాయకి పచ్చెనలు కమిషన్' అంటూ తన దగ్గరున్న చిల్లరంతా

తెక్కపెట్టెనున్నాడు! బాడు తెక్క పెట్టుకుంటూంటే సగం కాల్చి పారేసిన పిగరెట్టు ముక్క ఏరి తెచ్చుకొని కాల్చుకుంటున్నాడు.

కొడెస్పీకరోల్ ఏవో మంత్రాలు గట్టిగా వినబడుతున్నా బయట గొడవగానే ఉంది. ఎవరి హడావుడిలో వాళ్ళున్నారు.

ఎవరో నిన్నే కొన్న జోళ్ళు పోయాయనుకుంటూ వెతుకుతున్నారు.

లోపల హాల్లో మందిరం ముందు స్వామి కళ్ళు మూసుకుని కూర్చున్నారు. ప్రక్కనే ఉన్న శిష్యుడు మోకాళ్ళమీద కూర్చుని ఆయనతో ఏదో నెమ్మదిగా చెప్పున్నాడు. స్వామి తలూపుతూ మధ్య మధ్యలో కళ్ళు తెరిచి మళ్ళి మూసుకుంటున్నారు.

ఇంటాయన అటూ ఇటూ హడావుడిగా తిరుగుతూ...ఏవో పనులు పురమాయస్తున్నాడు. పాలేళ్లందరూ పనులమీద వెళ్ళే కొడుకుని పిల్చి ఆరోజాకి కావలసిన కూరలూ, నెయ్యి, నూనె బజారుకెళ్ళి పట్టుకురమ్మని ఇరవై రూపాయలిచ్చి పంపించాడు. తనుకూడా పళ్ళుపువ్వులు తేవడానికి చినస్వామితో ఏదో చెప్పి బయలుదేరాడు.

బ్రాహ్మణులు మంత్రాలు చదువుతూ చేస్తున్నపూజ అయిపోయింది.

అంతదాకా హోరుగా ఉన్న కొడెస్పీకరు ఒక్కసారి నిశ్శబ్దాన్ని ప్రసారం చేసింది.

బ్రాహ్మణులంతా లేచి నుంచున్నారు. కొందరు పంచెలు ముడివేసు కుంటూంటే కొందరు పిలకలు ముడేసుకుంటూ గట్టిగా మాట్లాడుకుంటున్నారు.

వళ్ళెం ముందెట్టుకుని శిష్యుడు అందినూంటే స్వామి ఒక్కొక్కరూపాయి బ్రాహ్మణుల అందరికీ ఇస్తున్నారు. బ్రాహ్మణుల్లో ఒకరు ప్రక్కనే నుంచుని మంత్రాలు చదివిన బ్రాహ్మణులు అందరికీ దక్షిణ లిప్పిస్తున్నాడు. పై వాళ్లవ రైనాకూడా తీసుకుంటారవేమా.

వాళ్ళకిచ్చిన రూపాయల్ని బొడ్డో దోపుకుని తమలపాకులు నముల్తూ బయటి కొచ్చారు. ఒకళ్ళిద్దరు సిగరెట్లు కాల్చుకోడానికి కిళ్ళి కొట్టువైపు వెళ్తున్నారు.

'అబ్బే లాభం లేదురా... రూపాయిన్నే ఏంచాలుతుంది పొద్దున్నించి గొంతు చించుకుంటేక్షరూపాయా ... పొద్దున్నే

ముప్పైపైసలు సాదర్పోయిందా.. వీరూ సిగరెట్లు వదిపైసలగి పెట్టి... ఇంకా మధ్యలో అలా 'టీ'కి వెళ్ళానా వెధవ టీ వాడూనూ అరగివెట్టు లేదు వదిపాను పైసలుచ్చుకున్నాడు' సైకిలేమీద వెళ్ళు డి బ్రాహ్మణుడు వినరించాడు పక్క వాడితో.

'నిజమే...నేను చద్దన్నం తినొచ్చాను కాబట్టి ఆ సాదరు కర్చు తప్పింది కాని మిగతావి మామూలేకదా...నాపక్కన కుర్ర వెధవ లేడూ వాడికి ఒక్కమంత్రం కూడా పరిగా వచ్చి వాడను...నలుగురితోపాటూ గొంతు కలిపేశాడంతే ... మనకి రూపాయిచ్చి వాడికి రూపాయివ్వడం వాకేమీ బాగా లేదు చెప్పిద్దూ...'

బ్రాహ్మణులంతా వెళ్లిపోయారు. భక్తులకూడా అందరూ వెళ్లిపోయినట్లే.

'స్వామి...మేడమీద భోజనం వీర్పాటు చేస్తాము ... స్వీకరించండి... ఈ రోజు ఖర్చు బంగారు వరకులు గోపాలంగరిడి. రేపటికి సినిమాహాలు ప్రాప్రయిటబో మాధవయ్యగారు మాటిచ్చారు...అన్నట్టు! స్వామి బజారునిధిలో ఉన్న నేతి కొట్ట తను నిన్న మీ దర్శనానికి వచ్చారు. అపహడేమీరు మేడమీదకి వెళ్ళిపోయారు. ఎల్లండి ఆదివారంవచ్చి మీ దర్శనం చేసుకుంటానన్నారు ఇరవై రూపాయలూ... నాలుగువీకెల నెయ్యి...ఇచ్చివెళ్ళారు' 'ఇంటాయన చెప్తుంటే స్వామి వింటున్నారు.

చినస్వామి హారతి వళ్ళెంలో డబ్బు తెక్కపెట్టున్నారు.

'ఏవండీ' గుమ్మం దగ్గర్లో ఏవరో పిలిచారు.

'ఆ...మీరా...రండి రండి... వరయిక సమయానికి వచ్చారు అదృష్టవంతులు'

'స్వామి వీరు సూర్యనారాయణగారవే తాసిల్దారుగారు'

'స్వామివారు ప్రస్తుతం మోనా ప్రతంతలో ఉన్నారు ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడరు. ఈయన వారి శిష్యులు... చినస్వామి.'

'కూర్చోండి' చినస్వామి చెప్పారు. 'స్వామి చంద్రుడికో నూలుపోగు...మో చిన్న కామకను స్వీరించాలి' అంటూ

గొప్పగా వేచింది దాని ఒక పట్టుకండువా, అతం అమృతపాణి అరటి వళ్లు స్వామి చేతిలోపెట్టారు తాసిల్దారు గారు.

సాక్షింగ ప్రమాణించేసి కూర్చున్నారు. 'స్వామి మీరొచ్చి వారం రోజులయినా తమ దర్శనం చేసుకోడానికి ఏలులేక పోయింది, క్షమించాలి, తమకు భోజనం చేశయినట్లుంది సాయంత్రం తమ దర్శనం చేసుకుంటాను.'

'ఫరవాలేదు చెప్పండి' చిన స్వామి జవాబు చెప్పారు.

'వీవో ఆపీసు గొడవలో రావలసిన ప్రమాషన్ ఇంకా రాలేదు... ఆవిషయం.'

'గొడవలంటే... అంచం...' చిన స్వామి వివరించమన్నట్లుగా చూసారు.

తాసిల్దారు గారు కంగారుపడ్డారు.

'అ...అ...అబ్బె అటువంటిదేమీ లేదు స్వామి... ఎవరో కిట్టనివాళ్లు, అనూయూ వరులు అంచం పుచ్చుకున్నానని రిపోర్ట్ చేశారు... ఆ గొడవలోనే రానాల్సిన ప్రమాష నింకా రాలేదు... ఈ విషయం తమతో మనవి చేసుకుందామని... అ...'

స్వామి కంతా అరంమైందన్నట్లు చిరునవ్వు నవ్వారు.

తాసిల్దారిగారి కళ్లలో కలవరం వృష్టంగా కనబడింది.

'మీకు... తెలియింది ఏమిటి స్వామి... మీదగ్గర దావడమెందుకు ... ఏవో ...' చేతులు నలుపుకుంటూ తలొంచుకున్నారు.

జ్ఞానోదయం

'అ... ఈ మధ్యనే గ్రహమేదో బాగా లేదంటే శాంతి చేయించి అన్నదానం చేసాను... ఇప్పట్లో ప్రమాషన్ వస్తుందంటారా? అలశ్యమవుతుందా ... పూజ లేమైనా చేయించాల్సినపుంటే చెప్పండి స్వామి... శిర్పొంతయూ ఫరవాలేదు.'

స్వామి కళ్లు మూసుకున్నారు.

ఓ నిమిషం తరువాత నిమ్మడికేసి తిరిగి తలూపి ఆరుకేళ్లు చూపించారు.

'ప్రమాషన్ తప్పకుండా వస్తుంది... ఆర్నెయిల్ల వడ్డుండంటున్నారు స్వామి.' శిష్యుడు వివరించాడు.

'అలాగే స్వామి ... తమరిదయ... మరి నాకు శలవిప్పించండి స్వామి'

ప్రసారం తీసుకుని వెళ్లిపోయారు తాసిల్దారు గారు. స్వామి భోంచేసి వడుకున్నారు.

మధ్యాహ్నం మూడింటికే స్వామింకా లేవకముందే భక్తులు వచ్చి భజన మొదలు పెట్టారు.

కొంతసేపటికి స్వామి, శిష్యుడుకూడా వచ్చి కూర్చున్నారు. మధ్యాహ్నం వేళ తిరిగి ఉంటుంది కాబట్టి ఆడాళ్లె ఎక్కువగా వస్తారు. సాయంత్రం చీకటి పడ్డాక మగాళ్లు చాలామంది వస్తారు... ఒక్కొక్కరే వచ్చి స్వామి పాదాలకు నమస్కారంచేసి భజనలో పాల్గొంటున్నారు.

'స్వామికాళ్లకి నమస్కారం చెయ్యి' ఒకావిడ అయివారేళ్లు కొడుకుతో చెబుతూంది.

'ఊహ... నేను చెయ్యను'

'తప్పమా... స్వామి కోప్పడతారు'

'ఊ... హూ... ఆయన నలు సామేకాదు' తం అడ్డంగా పూవుతూ అన్నాడు బుంగమూతి పెట్టి.

చిన స్వామి ఎవరితోనో మాట్లాడుతూ తక్కువ వెనక్కి తిరిగాడు.

తల్లి కంగారు పడిపోయింది.

'అయ్ తిక్కవెధవా కళ్లుపోతాయి... అవరాధం మన్నించండి స్వామి పిల్లాడేదో తెలియకన్నాడు' చెప్పలు వాయింతుకుని పిల్లాడి బుగ్గలు నుమబోయింది తల్లి కళ్లెర్రచేస్తూ...

పడ్డని సొంజ్జు చేసి కుర్రాణి తీసుకుని ఒళ్లో కూర్చోపెట్టుకున్నారు.

పళ్లెంతోంచి ఒక ఆపిల్ పండు తీసిచ్చి తినమన్నట్లుగా సొంజ్జు చేసారు.

కుర్రాడు ఆపిల్ పండు చేతిలో పడగనే తక్కువలేచి తల్లి దగ్గరికి పరుగెత్తాడు.

స్వామి ఏదో ఆలోచనలో మునిగిపోయారు.

సాయంత్రం దాకా భక్తులు వస్తూనే ఉన్నారు. కాసేపు కూర్చుని భజన చేసి వెళ్లిపోతున్నారు.

నిమిషమే సరికల్లా జనం పూర్తిగా వెళ్లిపోయారు. స్వామి అలాగే కూర్చుని ఉన్నారు. ఆయనముఖం ఎర్రగా కండిపోయింది. కళ్లలో బాధ కొల్పోచ్చినట్లు కనబడుతుంది. ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ కళ్ల మూసుకున్నారు.

'స్వామి ఈరోజు అలా ఉన్నారే' శిష్యుడు పళ్లెంలో ఉన్న డబ్బుని లెక్క పెట్టి ప్రసాదాలు ఇవ్వగా మిగిలిన వళ్లు పర్లుతూ అడిగాడు

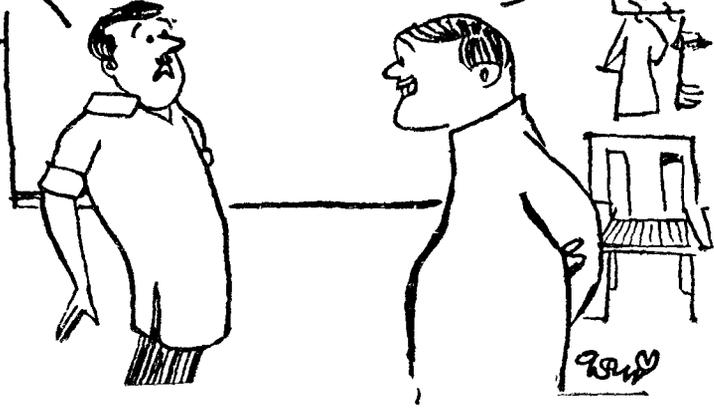
స్వామి మాట్లాళ్లేదు. ఆయన ఇవేమి వినిపించుకునే స్థితిలో లేరు.

'అవును స్వామి ... చాలా సేపట్లుంచి మీరు చాలాబాధ పడ్తున్నట్లున్నారు... మా సేవలో ఏదైనా లోపం తెలియక చేస్తే క్షమించండి' ఇంటి యజమాని దినమననుడై ఎదురుగా నిలబడి అన్నాడు.

స్వామి మాట్లాళ్లేదు... కళ్లు తెరవలేదు... కావి అదేమీ కాదన్నట్లు తం

'అబ్బబ్బ' ఇన్నమా ఆఫ్రికన్ నన్ను చంపేకొద్దా!

ఎందుకూరి అబద్ధాలాడతావ్ ఇంకా బ్రతికుండి...

జ్ఞానోదయం

ఇలా కోటుకాభివృద్ధిని అధిష్టమనగా తీసుకొని మన మూలాలుంటుంటే పెరగ నొందుటూ నాశ్చిల్లి?

డిప్లీ వెనెవోరొన్

చాలా జంతువులు మొక్కలను తిని జీవిస్తాయని అందరికీ తెలుసు (అలా కాక పోతే అనలు మొత్తం జంతుజాతి వాళ్ళపై పోతుంది.) కాని జంతువులను తినే మొక్కలను కూడా ప్రకృతి సృష్టించింది- మచ్చుకు అలాటికూడా కొన్ని ఉండాలనట్టుగాను. నిదానికి (వకృతి పింతల్) ఇది ఒకటి.

మాంసకృత్తులు అప్పి జీవులకు అపన రము. సాధారణంగా మొక్కలు పీల్చిన భూమినుండి గ్రహిస్తాయి. కాని కొన్ని రకాల నేలలో ఇది అభ్యంతరము. ఆ నందర్లు లో జంతువులనే భక్షించి వాటి నుండి మాంసకృత్తులను గ్రహించడం ఈ మొక్కలు అవాయి చేసుకొన్నాయి. ముఖ్యంగా మూడు వర్షాల్లో అరికోట్టుగా మొక్కల్లో ఈ నిత్యాం కలబడుతుంది. అప్పి చెట్లకూ ఉండే ఆకులే ఈ చెట్లలో ఆకృతీయం గాను ప్రమాదకరమైన బోసులు గాను మారాలూ.

'పిప్పి' మొక్కలు అవేవి కొన్ని ఉన్నాయి. వీటి ఆకులు సాధ్యంగా 'బాకా' ఆకారంలో ఉంటాయి. కొన్ని వచ్చగా, అంచులు ఎర్రగా ఉంటాయి, ఈ అందం చూచి మోజువడి వరుగులు దానిమీద వ్రాలి సాసం లోపలికి పడిపోతాయి. గొట్టంలో 'వెంట్రుకలు' ఏట వాయిగా క్రింది దిక్కుకు వెంకి ఉండడంవల్ల అవి బయటకు రాతేవు. క్రిందికి జారి జీర్ణమయి పోతాయి.

'సనద్యూ' చెట్లు చిన్న చిన్నవి. వీటి ఆకులు గోళాకారంలో ఉంటాయి. వాటి మీద వెంట్రుకలు చాలా ఉంటాయి. ప్రతి వెంట్రుకనుంచి జీగటవారం (సన్నా) ఉంటుంది. దురదృష్ట వశాత్తూ (అదృష్ట వశాత్తూ) ఒక పురుగు దానిమీదవాలిస్తుంటే వెంట్రుకలకు చిక్కుకొని పోతుంది. అప్పి వెంట్రుకలు దాని మీదవంగి బంధించి చేస్తాయి. దని మరణం తరువాత జీర్ణమయి, మొక్కవేత పీల్చకోబడుతుంది.

"వీనులు పై (ట్రాన్సు" అందమైన చెట్టు, ఆకులు మూడు అంగుళాల సైజులో ఉంటాయి. వాటి అంచులకు నప్పని వెంట్రుకలుంటాయి (తమలపాకు చీలినప్పుడు ననుం వంచుతాం.) తియ్యని (దవ్యాన్ని ప్రవించడంవేత, ఈ అందమైన ఆకువేత అకర్మించబడి పురుగులు దాని మీద వాలు లాం లాకిడికి వెంటనే మూడుకొని పురుగును శైదీని చేస్తాయి. తరవాత ఆ చెట్టుకు అపోహవశాయి

దార్మిన్ వెంట మహనీయిడికే అనోజర్ట్ వీటితత్వం తెలియ లేదు- 16 ఏళ్లు కృషి చేసినా ఇప్పటికీ వాటి రహస్యం తెలియ లేదు. అనలు ఆకు అకస్మాత్తుగా ఎలా మూసుకో గలుగుతుందో అంతు పట్టలేదు అది జీగ్గులయి ఎలా గ్రహించ వంతుందో అంతకన్నా అనగాహన వాలేదు!

అడ్డంగా వూపారు. మళ్ళి ఆలోచనలో పడి పోయారు.

రెండు నిమిషాలు మాత్రం. స్వామి కళ్ళలోంచి నీళ్లు టుటట రాతాయి. వెంటనే ఏదో స్ఫూరించి నట్లుగా లేచి మేడమీదకి వెళ్ళిపోయారు. శిష్యుడు కంగారుగా అయ్యారే వెనకాలే వెళ్ళాడు. ఇదేమి అర్థంకాక యజమాని భయం భయంగా మామూలు నిబద్ధాడు. స్వామి మాట్లాడకుండా తన గదిలో వెళ్ళి తలుపు మూసారు.

'ఏందుకో మనసు బాగా లేదులాగుంది' శిష్యుడు మనసులోనే అనుకుని తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

ఏదో కల... కలలో ఒక ఆజానుబాహుడైన తేజస్వరూపుడు తనని, తండ్రిగా కౌగిలించుకున్నాడు. బ్రహ్మాండమైన చల్లటి వెలుగులోకి తనని చేయివట్టుకుని తీసుకెళ్ళాడు.

ఉదయం లేచి స్వామింకా లేవలేదే మిటానుకుంటూ స్వామి గదికేసి దారి తీసాడు శిష్యుడు.

స్వామిగది అటువు దగ్గరగా వేసిఉంది. పిలుస్తూ లోపలికెళ్ళాడు. ఆశ్చర్యం... స్వామిలేరు. నిక్కడికి వెళ్ళారా అని ఆశ్చర్యపోతూ బల్లమీద కృష్ణవిగ్రహం పావల దగ్గరున్న కొయితం తీసాడు.

స్వామి దస్తూరీయే. ఆత్మంతో గలుగజా చదవసాగాడు. ప్రేయమైన సోదరులారా సత్యమే దైవమంటారు.

అది గుర్తించలేకనే ఇన్నాళ్ళూ నేను మోసపోయి మిమ్మల్ని మోసగించాను ఇప్పటికయినా ఆ దైవాన్ని చేరుకోడానికి... అలా కాకపోతే... ఆ దైవం వంపితే నరకానికి... నంతోషంగా వెళ్ళున్నాను... చేసిం పాపాన్ని తెలుసుకుని ఇప్పటికయినా తగిన శిక్ష అనుభవించడానికి తయారైందుకు నన్ను చేసే ఆఖరిసారిగా ఆభినందించుకుంటున్నాను.

నన్ను ఇన్నాళ్లు గొప్ప స్వామిలాగ్గ భక్తుడిలాగా చూసి ఆదరించారు.

కాలం గడిచిన కొద్దీ...
 కోపం, భయం, భసం, స్వార్థం
 చాలిని విచ్చును బూడిద కప్పేసినట్లుగా
 మూసివేస్తాయి.

ఆ నిప్పును ఎర్రగా స్వచ్ఛంగా మళ్ళీ
 మాచ్చేక్కో మనలోనే దాగి ఉంది.

ఆశక్తిని కూడా ఆప్పివేస్తేదే 'ఆశ'
 ఆ...ఆశే నన్నీ పాపపు ఠాంపిలోకి
 తోగింది.

తను కన్నబిడ్డలు కన్నాల్పేమీలేకుండా
 విప్పుడు సుఖంగా... సంతోషంగా ఉండా
 లంటే భగవంతుడికి వేసిచ్చే పలహా
 విక్కలే—

'ఆశ' అనేది లేకుండా చేయడం.

వీల్లలుగా పుట్టినప్పుడు మనమంతా
 భగవంతుని స్వరూపాతే...

జ్ఞానోదయం

కాలం గడిచిన కొద్దీ భగవంతుడికి
 దూరం అవుతూ వస్తాము

ఆశలు, ఆరంభం, కామ, మద మోహాలు
 మర్చి దూరంచేస్తాయి

ఈ లోకంలో నాకు తెలిసినవి రెండే
 రెండు భగవత్ స్వరూపాలు.

వీల్లవాడు - పచ్చివాడు.

వీ నిధిమయిన కుళ్లు, చెడు, మోసం;
 దగ, స్వార్థం, భయం వాళ్లు మన
 సులో లేవు. ఉండవు.

పాపం పిచ్చివాడంటారు కానీ అతడే...
 భగవంతునికి అతి దగ్గరలో ఉన్నవాడు.

గుడ్డివాళ్లనీ, చెవుడివాళ్లనీ, మూగ
 వాళ్లనీ దురదృష్టవంతు లంటారు.

కార్టర్ కలుష

ఒకే కన్ను ఉండేవారికి 'లోతు' తెలుస్తుందా?

నాండు కళ్లు ఉంటే చూడ
 బడే వస్తువు కళ్లకి ఎంత దూరం
 ఉందో మెడడు లెక్కవేస్తుం
 దంటారు.

ఒకే కన్ను ఉన్నవారి చంగతి?
 ఒకే కన్నుతో రెండుకళ్లతో
 తెలుసు కున్నంత తెలుసుకో
 లేము నిజమే కాని, కొంత
 దాకా లోతు (లేక దూరం)
 తెలుసుకోవటం అలవాటు చేసు
 కొనవచ్చు.

ఒక పరిశోధన లేక ప్రయోగం
 ఫలితం - ఒక అయిదునెలల బిడ్డ
 కన్ను తీసివేయ్య బడింది. ఆ
 బిడ్డకి 10 నెలలు రాగానే ఒక
 గాజు నేలమీద పాకేట్లు చేశారు.
 ఈ నేలకి పగం ఒక డిజయిన్
 చేశారు. అవతల పగం గాజుకింద
 కాళ్ళీపలం వదిలి ఆ కాళ్ళీపలం
 నేలమీద (అంటే గాజుకింద
 'అకాథం' అడుగుమీద) అదే డిజ

యిన్ చేశారు. బిడ్డ గాజుమీద డిజ
 యిన్ అయిపోయి మరని చాటి
 పాకటానికి అంగీకరించి లేదుట!
 అవతల లోతు గా ఉందని
 తెలుసుకుందన్న మాట. (గాజు

అడ్డు ఉం ద ని గ్రహించటానికి
 వయస్సు చాలదు.)

ఒక కన్ను మూసుకుని 2, 3
 అడుగుల అవకాశ వస్తువులని
 ముట్టుకొన టానికి ప్రయత్నిం
 దండి...

కావ్, ఎల్. హార్వెస్టిన్
 (కాపీరయిటు)

చెడుని చూడటం, వివేకం, మాట్లాడు
 డం చేయలేని అదృష్ట వంతులు వాళ్లు
 కాలాన్ని తిట్టడానికి వీల్లేదు.
 ఏకాలం అయితే భగవంతుడికి దూరం
 చేసిందో... ఆ కాలమే మళ్ళీ పాపున్నీ
 అందర్నీ ఒక ఒడ్డుకి చేరుస్తుంది.

మనస్సి చిన్నప్పుడు భగవంతుడికి
 అతి దగ్గరగా ఉంటాడు క్రమక్రమంగా
 కాలం గడిచినకొద్దీ దూరమవుతూ యవ్వ
 వంతు అత్యధిక దూరానికి పోతాడు.
 అప్పుడు భగవంతుడున్నాడనే విషయం
 కూడా నమ్మడు. క్రమంగా ముసలి
 వాడయిన కొద్దీ భక్తిని నేర్చుకుంటూ
 మరణంతో భగవంతుణ్ణి చేరుకుంటాడు.
 అందుకే కాబోలు చిన్నప్పుడు మా
 మాష్టారు అనేవారు

'కాలానికి... భగవంతుడు, మానవుల
 సుధ్య దూరానికి గ్రాఫ్ గీస్తే వచ్చేది
 'పెరాబోలా' అని. అప్పట్లో అది నాకంతగా
 అర్థమయ్యేది కాదు.

లోకం గురించి నాకు తెలిసిన వాలుగు
 మాటలు నలుగురికీ జ్ఞానోదయం కలి
 గిస్తాయని ఆశిస్తున్నాను.

నేను ప్రస్తుతం అంటిను దశలో భగ
 వంతుడికి అతి దగ్గరలో ఉన్నాను.

కొన్ని నిమిషాలలో భగవంతుణ్ణి
 కలుసుకో బోతున్నాను. పవిత్ర గోదావరి
 గర్భంలో మార్యోదయంతో మీకందరికీ
 జ్ఞానోదయం కలగాలని ఆశిస్తున్నాను.

శ్రీకృష్ణ
 మీ కందరికీ ఎన్నోవిధాల బుజువడి ఉన్న
 స్వామి.

శిష్యుడి కళ్లవెంట కన్నీళ్లు ధారల్నే
 ప్రపహించాయి.

'స్వామీ జ్ఞానోదయం వాలో కలిగింది
 స్వామీ... నేనూ వస్తున్నా మీకో
 కలవడానికి ఇద్దరమూ ఆ భంగవతుని
 చేరుకుందాం.'

బోలబోలా కన్నీళ్లు తాలుస్తూ
 ఉత్తరం కింద పడేసి పోగొన్న జనాన్ని
 లోసుకుంటూ గోదారివైపు పరుగెత్తాడు
 శిష్యుడైన చినస్వామి.

పవిత్ర గోదావరి భగవత్ స్వరూ
 పంలో తన ఇద్దరు బిడ్డల్ని నమాన
 పంతోషంతో కాగిట్టోకి తీసుకుంది. ●